

[Landbrugsministeren.]

Af det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup)s bemærkninger vil jeg allerførst understrege dem, han kom med om landbrugets lønninger. For mig står det sådan, og her er jeg helt enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup), at jeg ikke tror, landbruget kan regne med og heller ikke være tjent med, at der gælder væsentlig andre lønninger i landbrugserhvervet end i andre erhverv, netop fordi vi i landbruget har brug for dygtige medarbejdere, for man kan ikke vente, de vil strømme til landbruget, medmindre vore løn- og arbejdsvilkår i det væsentlige ligger på linje med andre erhvervs her i landet.

Må jeg i øvrigt sige til det ærede medlems bemærkninger om told, at det jo ikke er noget nyt med afgift på foderkorn, og det er heller ikke noget nyt, at mit parti eller andre partier, der er repræsenteret i regeringen, tiltræder en sådan afgift. Han spurgte, hvorfor vi ikke frivilligt kunne gennemføre en afsætningsordning. Dertil vil jeg sige, at efter alt, hvad der foreligger for mig efter vinterens forhandlinger, er der ingen mulighed for på basis af frivillige aftaler at få en ordning, der giver de resultater, som vi stiler imod, og som jeg tror at både landbruget og samfundet som helhed er interesseret i at vi stiler imod.

Det ærede medlem stejle spørgsmål om maltbyg- og såsædseksporten — det samme spørgsmål blev nævnt af det ærede medlem hr. Sønderup — og det er jeg i høj grad parat til at forhandle om i udvalget.

Man behøver ikke at være ængstelig for de dygtige eksportørers stilling under denne lov. Den ængstelse, som svagt fandt udtryk i det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ullerup)s spørgsmål herom, er efter min mening overflødig. Man ønsker ikke i mindste måde at udelukke de dygtige eksportører fra at fortsætte deres fortjenstfulde virksomhed; det er hverken landbruget eller andre interesseret i, og det vil heller ikke være tilfældet efter gennemførelsen af det foreliggende lovforslag om bemyndigelse.

Det ærede medlem rettede et spørgsmål til mig om standsningen af smørekseporten til Tyskland. Efter min mening egner dette spørgsmål sig bedre til ordveksling i det udvalg, der nu bliver nedsat.

Man har fra forskellig side været inde på de forskellige brugsstørrelses stilling under kornordningen og under bemyndigelsesloven — mest under kornordningen. Det er vanskeligt at sige noget bestemt herom, da det vil afhænge af kornpriserne naturlige udvikling, men jeg vil gerne over for den tale, der har lydt om, at den foreslåede ordning udpræget er til gavn for det store landbrug, fremhæve, at det ingenlunde er givet, at det er rigtigt. Både for husmandsbrugene og for andre brugsstørrelser vil det være en fordel, at foderkornpriserne er garanteret, er fastsat, så man efter høsten er fri for at sælge til forholdsvis små priser som f. eks. dem, der var gældende i fjor, og det må også fremhæves, at husmændene får en forholdsvis stor del af de afgifter, der kommer ind, hvis priserne på kornfoder udefra bliver sådan, at der i det hele taget kommer afgifter ind. Det er der ingen, der ved noget bestemt om i dag; men det væsentlige er nok, at man — som jeg sagde i min fremsættelsestale — ikke kan afvise, at en foderkornsordning kan medvirke til at bevare den nuværende produktionsfordeling, sådan at forstå, at den forædlede produktion også i fremtiden fortrinsvis finder sted i de mindre og mellemstore brug, medens det er de store brug, der som nu fortrinsvis tager sig af kornavl.

Jeg vil gerne understrege, at netop for de brug, der fortrinsvis har den forædlede produktion i dag, er det af så overordentlig stor betydning, at der nu bliver mulighed for at foretage et samlet eksportfremstød. Det er for disse brugsstørrelser aldeles afgørende, at man søger at undgå en produktionsindskrænkning, en produktionsnedsættelse. Det er for dem af så væsentlig betydning, at man søger at afsætte — vel at mærke til rimelige priser — en stadig stigende produktion, og dér er jeg i hvert fald enig med det ærede medlem hr. Niels Eriksen i hans omtale af bemyndigelsesloven: at det er det, den skal bruges til; det er det, den skal være et instrument for, og jeg håber, at der må blive spillet på det instrument, at ikke mindst landbruget under de muligheder, det har fået her, vil vise, at der er chancer for et stortilet fremstød for afsætning af forædlede danske landbrugsvarer.

Må jeg til sidst sige, at det er mit indtryk, at man fra alle sider — eller skal jeg sige